CERCETĂRI ARHEOLOGICE PREVENTIVE ÎN SITUL „PASĂREA – LA SUD DE SAT", COMUNA BRĂNEŞTI, JUDEŢUL ILFOV

(descoperiri hallstattiene şi din secolul X d. Hr.)

Vasilica SANDU-CUCULEA

În anul 2008 în situl Pasărea „*La sud de sat*", Tarlaua 73, Parcela 269/2, str. Calea Bucureşti (fostul De 269/1) s-au efectuat cercetări arheologice preventive pentru construirea de noi case, pe două loturi vecine (Fig. 1): lotul nr. 1, proprietate a doamnei Adina-Gabriela Pascu şi lotul nr. 2, proprietate a familiei Laura şi Ion Tache. Aceste loturi sunt situate pe latura vestică a sitului şi în partea vest-nordică a unui bot de terasă format de un meandru al malului estic al râului Pasărea, în prezent terasat artificial.

Situl Pasărea „*La sud de sat*" a fost descoperit în anul 1999 prin cercetări arheologice de suprafață[1] efectuate pentru întocmirea documentației necesare avizării Planului Urbanistic General al comunei Brăneşti. Începând din anul 2000 a fost cercetat şi prin săpături arheologice, în şanțuri sau casete, realizate pentru turnarea fundațiilor şi subsolurilor caselor care s-au construit pe suprafața acestuia, cu care prilej au fost scoase la iveală vestigii din epoca finală a bronzului, hallstattiene timpurii şi târzii, secolele III-IV şi X d. Hr.[2]

Pe lotul nr. 1, terenul coboară în pantă uşoară spre valea râului Pasărea, pe direcția SE-NV. Din cei 126,30 m^2 afectați de fundațiile casei, au fost cercetați în săpătură 44,04 m^2. Au fost săpate manual 10 şanțuri cu lățimea de 0,60 m şi adâncimile cuprinse între 1,40 m în colțul sud-estic, 1,10 m în colțul nord-estic, 0,80 m în colțul sud-vestic şi 0,60 m în cel nord-vestic.

Cu câteva zile înainte de săparea şanțurilor pentru fundațiile casei, proprietara terenului, fără a ne consulta, a efectuat o răzuială mecanică, atât pentru îndepărtarea vegetației spontane abundente care acoperea suprafața viitorului amplasament, cât şi pentru orizontalizarea terenului. În părțile

---

[1] Sandu-Cuculea 2005, p. 37-38.

[2] Sandu-Cuculea 2005, p. 38-46; Mănucu-Adameşteanu, Bojică, Măgureanu 2006, p. 92-93; Sandu-Cuculea 2007, p. 320-322; Mănucu-Adameşteanu, Palincaş 2007, p. 73-88.

https://biblioteca-digitala.ro

sudică şi estică, mai înalte, răzuiala s-a făcut până la maximum 0,30 m adâncime şi a distrus stratul arabil, nivelul cultural al aşezării din secolul X d. Hr. şi în unele locuri a ciupit din nivelul cultural hallstattian. Pe suprafaţa astfel răzuită am găsit rare fragmente de la vase din secolul X d. Hr., bucăţi de chirpici şi ceva mai multe fragmente de la vase hallstattiene. În partea nord-vestică, mai joasă, a amplasamentului, răzuiala pentru orizontalizare nefiind necesară, nu a fost afectată configuraţia naturală a terenului. Acolo s-a constatat următoarea situaţie stratigrafică:

– Strat arabil de 0,15-0,20 m grosime din pământ tasat, de culoare cenuşie-negricioasă, în care s-au găsit antrenate rare bucăţi de chirpic, fragmente de la vase din secolul X d. Hr. şi din prima epocă a fierului (Hallstatt);

– Strat negricios, foarte bine conturat, de 0,10 m grosime, care aparţine aşezării din secolul X d. Hr.;

– Strat negricios-castaniu, de 0,20-0,25 m grosime (coboară până la 0,50-0,55 m adâncime) în care s-au găsit fragmente ceramice hallstattiene, bucăţi mici de tăciuni şi de lipitură de la pereţii arşi;

– Strat castaniu-negricios de circa 0,15-0,20 m grosime, cu foarte rare bucăţi de cărbune şi de chirpic, antrenate din stratul hallstattian de deasupra;

Strat castaniu, steril arheologic, până la baza săpăturii.

Săpătura a interceptat numai o groapă menajeră hallstattiană.

Pe lotul nr. 2, situat imediat la sud de lotul nr. 1, suprafaţa nu fusese deranjată anterior, aşa încât săpătura s-a efectuat de la firul ierbii. Şi pe lotul acesta terenul cobora uşor spre Pasărea, însă pe direcţia E-V. Stratigrafia este asemănătoare cu cea constatată la lotul nr. 1, cu excepţia stratului 2 (din secolul X d. Hr.), care este mai gros, având 0,15 m.

Pentru construcţia casei a fost afectată suprafaţa de 171,40 m^2, pe care au fost săpate manual 9 şanţuri cu lăţimea de 0,50 m şi adâncimea cuprinsă între 0,70 – 0,80 m. Suprafaţa cercetată arheologic a însumat 54,50 m^2.

Pe traseul şanţurilor au fost interceptate: groapa unui bordei din secolul X d. Hr. şi două locuinţe de suprafaţă hallstattiene.

Aşezarea din secolul X d. Hr

Pe lotul nr. 1 nu s-a interceptat nici un complex de locuire. Aşa cum am menţionat mai sus, pe suprafaţa deja răzuită mecanic şi în profilul rezultat în urma acestei operaţii, aflat la circa 2 m nord de la gardul de pe latura sudică a terenului, am mai găsit puţine fragmente de oale, lucrate la roată din pastă fină, arsă cenuşiu sau din pastă cu nisip, uneori şi cu rare pietricele, care prin ardere aveau miezul cenuşiu şi exteriorul galben-cărămiziu sau maroniu. Pe un fragment din zona gâtului şi umărului unei oale s-a

https://biblioteca-digitala.ro

păstrat decorul cu striuri orizontale şi în val (Fig. 8/2)[3]. O buză de oală avea decor incizat în val atât pe marginea exterioară cât şi pe cea interioară a vasului (Fig. 8/1). Puţinătatea materialului arheologic, constând numai în câteva granule de chirpici, constatată în şanţurile din colţul nord-vestic al amplasamentului casei, ne determină să considerăm că acolo a fost marginea dinspre apă acestei aşezări.

Pe lotul nr. 2, în colţul nord-estic al săpăturii pentru fundaţii a fost interceptată parţial groapa unui bordei.

Bordeiul nr. 1 (B 1) a fost surprins în şanţul estic pe 2,20 m lungime şi în cel nordic pe 1,40 m (Fig. 3 şi 4/1). Partea superioară a gropii, respectiv a umpluturii acesteia, s-a distins clar la 0,35 m, podeaua, neamenajată, aflându-se la 0,90 m adâncime de la nivelul de călcare al terenului din anul 2008. În ambele profile ale şanţului estic am observat că pământul din peretele sudic al gropii acestui bordei era ars la roşu. În schimb, în şanţul nordic al săpăturii arsura lipsea de pe peretele vestic al gropii.

Cuptorul a apărut pe şanţ la 0,36 m spre nord de la peretele sudic al gropii bordeiului, între 0,50 şi 0,80 m adâncime. Situaţia planimetrică şi stratigrafică, chiar dacă parţială, arată că acesta fusese amenajat la distanţă de pereţii gropii bordeiului, prin scobire într-un bloc de pământ cruţat. Pereţii lui erau din pământ ars, pe 1 cm la roşu şi pe 3-5 cm grosime la roşu-cenuşiu. Interiorul păstrat al cuptorului avea 0,25 m înălţime şi 0,65 m lăţime. Bolta din pământ puternic ars era prăbuşită în interiorul cuptorului, unde bucăţile mai mari sau mai mici erau amestecate cu un pământ negricios. Vatra şi pereţii fuseseră lipiţi cu un strat subţire de lut, care prin ardere devenise cenuşiu.

Groapa bordeiului era umplută cu pământ negricios care conţinea mult cărbune de lemn, câteva bucăţi de zgură de fier, două fragmente de la turte de fier (Fig. 12/3), mai multe zone cu chirpici granulat, bucăţi arse din pământ frământat cu pleavă şi puţine paie, carbonizate, care păstrau amprente de nuiele cu diametrul de aproximativ 2 cm, puţine oase de animale între care se află o coastă de bovideu şi fragmente de la vase din lut ars.

Faptul că numai în apropierea cuptorului pereţii gropii bordeiului sunt arşi la roşu arată că incendiul a pornit de la cuptor şi a ars tot combustibilul lemnos, care la momentul acela se găsea depozitat între el şi peretele bordeiului. Pământul ars la roşu pe latura sudică a acestei gropi de bordei este un indiciu că probabil şi pereţii gropii au fost căptuşiţi, cu o reţea din nuiele împletite sau legate, susţinută de stâlpi, pari sau nuiele mai groase înfipte în pământ, care prin temperatura degajată în timpul arderii lor au ars şi pământul din pereţii gropii, ipoteza aceasta fiind susţinută de prezenţa unor bucăţi de lipitură arsă cu amprente de nuiele.

[3] Ilustraţia lucrării: grafică (creion/hârtie, tuş/calc), fotografică, precum şi prelucrarea electronică a fost realizată de Vasilica Sandu-Cuculea.

https://biblioteca-digitala.ro

Fragmentele de vase din lut sunt toate lucrate la roată. Cele din pastă cu nisip (Fig. 8/5) sau din pastă cu rare pietricele (Fig. 8/4 şi 12/2), au miezul negru şi exteriorul maroniu-negricios. Provin din corpul unor oale, unele având ca decor pe umăr benzi de striuri orizontale şi în val.

În umplutură s-au găsit şi fragmente de oale lucrate din pastă fină, arse la cenuşiu şi decorate prin lustruire cu o piatră de râu. Lustruirea s-a făcut orizontal pe suprafaţa exterioară a buzei şi gâtului (Fig. 8/6) sau cu linii verticale înguste (ex. Fig. 8/3). Din aceeaşi pastă fină, arsă cenuşiu-negricios este şi un fragment din corpul unui vas cu suprafaţa exterioară netezită orizontal pe roată cu o paletă, apoi lustruită tot în sens orizontal (Fig. 8/7 şi 12/1).

În umplutura acestui bordei s-a găsit un fragment din gâtul unei amfore bizantine şi alte câteva, pe celelalte şanţuri.

Aşezarea hallstattiană

Pe lotul 1 a fost interceptată numai o groapă menajeră.

Groapa menajeră (Gr 1). Un sector din ea, de 1,05 m lungime a apărut pe traseul şanţului central nord-sud din partea estică a săpăturii, la 0,60 m nord de latura nordică a şanţului sudic (Fig. 2). În plan avea gura ovală (în reconstituire D = 1,10 x 0,90 m), iar în profil forma cilindrică şi fundul uşor albiat, la 1,00 m adâncime faţă de nivelul de călcare de dinaintea răzuielii mecanice. Pământul din umplutura ei era negricios-castaniu şi conţinea mai multe bucăţi de nuiele carbonizate şi de chirpici decât nivelul cultural contemporan ei, precum şi rare fragmente din corpul unor vase cu pereţii groşi, modelate dintr-o pastă cu cioburi pisate mare.

Din stratul cultural, mai ales între 0,40 şi 0,50 m adâncime, s-au recuperat resturile arheologice cele mai bogate: un fragment dintr-o fusaiolă (Fig. 6/7), numeroase bucăţi mici de nuiele carbonizate, câteva oase de animale, multe fragmente de vase din lut ars şi bucăţi de pământ, provenite din pereţii arşi ai unei colibe (locuinţe de suprafaţă) neinterceptată de şanţuri, dar aflată undeva, în imediata apropiere. Unele dintre bucăţi, mai mari sau mai mici, sunt din lipitura exterioară a pereţilor, deoarece pe ele s-au păstrat atât urmele nuielelor, cu D = 3-4 cm, cât şi o suprafaţă făţuită cu mâna. Câteva bucăţi au în compoziţie pleavă.

Fragmentele de vase au fost modelate cu mâna dintr-o pastă obţinută din lut fin amestecat cu diverşi degresanţi (cioburi pisate, nisip, pietricele), care adesea au fost combinaţi pentru a se obţine o mai mare stabilitate plastică a pereţilor vaselor în timpul arderii. Din punct de vedere al degresanţilor conţinuţi se disting mai multe specii de pastă ceramică:

Specia fină

Unele fragmente, între care unul dintr-un pahar (Fig. 5/4) sunt din lut curat fin făinos, ars cărămiziu. La altele, cum este cazul unor fragmente

https://biblioteca-digitala.ro

provenind de la un castron (bol ?), ars negricios-maroniu (Fig. 6/5), din gura şi puţin din gâtul unei căni maronii (Fig. 5/5), lutul fin a fost amestecat cu cioburi pisate mărunt.

Specia cu cioburi pisate

Fragmentele de vase au exteriorul vasului cărămiziu sau maroniu, interiorul cărămiziu, cărămiziu-cenuşiu iar miezul cărămiziu şi la cele mai multe negricios-cenuşiu (Fig. 5/1 şi 11/4; Fig. 5/2 şi 11/2; Fig. 5/7 şi 11/3; Fig. 5/8); (Fig. 6/3, 6, 9). Majoritatea provin de la vase cu pereţii groşi şi de dimensiuni mijlocii spre mari. La unele dintre ele barbotina este făinoasă. Ca elemente de decor au butonii (Fig. 5/7 şi 11/3; Fig. 5/8), brâul orizontal, alveolat (Fig. 5/1 şi 11/4), combinat uneori cu butoni alveolaţi (Fig. 5/2 şi 11/2).

Specia cu cioburi pisate şi nisip rar

Au culoarea la exterior maronie-cărămizie cu zone cenuşii-negricioase. Exemplificăm cu: un fragment din partea superioară a unui castron (Fig. 5/3 şi 11/5) care are pe buza triunghiulară în secţiune crestături făcute cu un beţigaş şi sub buză buton alveolat şi brâu; un fragment de la o cană cu toarta supraînălţată (Fig. 6/1). Alt fragment (Fig. 6/4) provine de la un vas de dimensiuni mai mari.

Specia cu nisip şi rare pietricele

Din aceasta menţionăm un fragment dintr-un vas ars negricios, care a fost găsit în şanţul sudic, la 0,50 m adâncime (Fig. 5/6 şi 11/1). Pe el s-a păstrat un buton alungit orizontal decorat cu crestături romboidale, dedesubtul căruia se află trei proeminenţe tronconice. Un alt fragment provine din partea inferioară a unei căni cenuşii-negricioase cu zone maronii (Fig. 6/8). Din analiza întregului lot de fragmente ceramice am constatat că la unele predomină nisipul iar la altele pietricelele.

În concluzie amplasamentul casei Adina-Gabriela Pascu a surprins spre partea de jos a pantei domoale a terasei înalte a pârâului Pasărea marginea vetrei aşezării din secolul X d. Hr. Raritatea resturilor arată că vatra acesteia se afla undeva mai sus, către platoul terasei înalte.

În ceea ce priveşte aşezarea hallstattiană s-a constatat că resturile ei se găsesc până în apropierea muchiei dintre panta terasei înalte şi malul abrupt spre lunca inundabilă.

Pe lotul nr. 2 şanţurile au interceptat două locuinţe de suprafaţă (Fig. 3).

Locuinţa nr. 1 (L. 1) a apărut în jumătatea răsăriteană a săpăturii. Răspândirea resturilor era marcată de un pământ negricios care conţinea bucăţi de cărbuni, mai multe lângă cuptor şi mai rare către periferia perimetrului, de chirpici şi de pământ ars (lut frământat cu paie, pleavă şi concreţiuni calcaroase) provenite din structura pereţilor făcuţi din vârghii şi dispăruţi prin incendiere. Locuinţa de formă aproximativ ovală avea în

https://biblioteca-digitala.ro

reconstituire aproximativ 4,40 x 4,10 m. Podeaua neamenajată era la 0,60 m adâncime de la nivelul de călcare al anului 2008.

Cuptorul a fost interceptat în şanţul central orientat EV. Sectorul cercetat pe şanţ avea 0,90 m în profilul nordic (Fig. 10) şi 1,23 m în cel sudic (Fig. 4/2 şi 9). În interiorul cuptorului bolta era la 0,35 m adâncime în peretele sudic şi la 0,50 m în cel nordic al şanţului iar vatra la 0,65 m adâncime, de la nivelul anului 2008. Pereţii erau lipiţi şi arşi la roşu pe 3-5 cm, vatra pietrificată pe 5 mm, dedesuptul ei pământul fiind ars la roşu pe 5 cm grosime. Pe suprafaţa vetrei fusese aplicat un strat de lipitură de circa 7-9 mm grosime, striată apoi cu un beţigaş în diverse sensuri (Fig. 12/5). Lipitura era străbătută de numeroase crăpături şi se desprindea uşor de pe stratul de pământ-suport. Interiorul cuptorului era plin cu pământ negricios care conţinea numeroase bucăţi de cărbune de lemn. În pământul din cuptor, de deasupra sau de lângă el, precum şi în umplutura locuinţei aferente s-au găsit fragmente de vase din toate speciile descrise la lotul 1, dintre care am ilustrat cu unul dintr-o toartă din pastă fină cenuşie cu pete maronii (Fig. 7/4), şi cu alte două (Fig. 7/2, 6) din pastă cu cioburi pisate şi nisip rar şi cu barbotina de culoare galben-cărămizie. La 0,50 m est de cuptor, pe acelaşi şanţ, la 0,60 m adâncime s-a găsit o lamă din silex (Fig. 7/8 şi 12/4).

Locuinţa nr. 2 (L. 2). A apărut imediat la sud de groapa B 1 din secolul X d. Hr., care i-a tăiat parţial suprafaţa. A fost surprinsă în şanţul estic pe 1,80 m lungime şi în cel intermediar EV pe 1,30 m. În profilul secţiunii, resturile aflate între 0,35 şi 0,50 m adâncime erau dispuse sub forma unei lentile care conţinea fragmente de vase din lut arse secundar şi foarte multe bucăţi de pământ ars ce păstrau amprentele bârnelor cu D = 5,5 cm, precum şi al nuielelor din care fuseseră ridicaţi pereţii acestei locuinţe, distruse de un puternic incendiu. Nu erau nici un fel de indicii că podeaua fusese amenajată. Printre fragmentele ceramice găsite menţionăm partea inferioară a unui vas modelat cu mâna din pastă cu cioburi pisate şi nisip rar (Fig. 7/7), de culoare cenuşie-maronie şi din partea superioară a unei străchini din pastă cu nisip şi foarte rare pietricele, arsă maroniu-negricios (Fig. 7/5).

Pe celelalte şanţuri, între 0,20 şi 0,45 m adâncime s-au găsit puţine fragmente din toate speciile ceramice hallstattiene prezentate mai sus, dintre care am ilustrat câteva din cele din pastă cu cioburi pisate (Fig, 7/1 şi 12/6) sau pastă cu cioburi pisate şi nisip rar (Fig. 7/3) decorate cu butoni şi brâu alveolat.

Descoperirile făcute în anul 2008 pe cele două loturi, arată că atât vestigiile hallstattiene cât şi cele din secolul X d. Hr sunt răspândite şi în această parte a sitului Pasărea „*La sud de sat*".

https://biblioteca-digitala.ro

Bibliografie

Mănucu-Adameşteanu, Bojică, Măgureanu 2006 = Gheorghe Mănucu-Adameşteanu, Ovidiu Cătălin Bojică, Andrei Măgureanu, *Brăneşti, comuna Brăneşti, jud. Ilfov*, în CCA, Campania 2005, cIMeC, 2006, p. 92-93.

Mănucu-Adameşteanu, Palincaş 2007 = Gheorghe Mănucu-Adameşteanu, Nona Palincaş, *Cercetări arheologice preventive în satul Pasărea, comuna Brăneşti, judeţul Ilfov. Descoperiri din epoca hallstattiană timpurie*, în CAB, 7, 2007, p. 73-88.

Sandu-Cuculea 2005 = Vasilica Sandu-Cuculea, *Descoperiri arheologice în comuna Brăneşti, judeţul Ilfov*, în Bucureşti, XIX, 2005, p. 36-60.

Sandu-Cuculea 2007 = Vasilica Sandu-Cuculea, *Cercetări arheologice pe şantierele de construcţii din judeţul Ilfov. Partea I*, în CAB, VII, 2007, p. 297-325.

https://biblioteca-digitala.ro

Des recherches archeologiques de sauvetage dans le site „Pasarea – au sud du village", la commune Branesti, Dept Ilfov (des decouvertes hallstattiennes et du X^E apr. Ch.)

RESUMÉ

Dans les mois août et septembre de l'année 2008 ont été continuées les recherches archéologiques préventives pour la construction de maisons sur deux parcelles de terre (n° 1 et 2) situées sur la rue Bucarest, n° 33-35, dans la partie de ouest du site Pasărea „La sud de sat".

Sur la parcelle de terre n° 1 les sections pour fondations ont intercepté une seule fosse menagère hallstattiènne (Gr 1) et dans les couches culturelles ont été trouvées rares matériaux archéologiques du Xe siècle après J. Ch. et nombreux fragments de vaiselle hallstattiènne.

Sur la parcelle de terre n° 2 les sections pour fondations ont intercepté un hutte du Xe siècle après J. Ch. avec four (B 1) et deux habitations à surface de l'époque hallstattiènne (L 1, L 2).

L'habitation n° 1 (L 1) avait le plancher non aménagé à 0,60 m profondeur et un four en terre cuite dans la partie nord. Le four avait 0,90 m large dans le profil nord et 1,23 m dans le profil sud de la section central sud (large de 0,50 m, orientée est-ouest) où, la partie intérieure de la voûte il y a à 0,35 m profondeur et l'âtre à 0,65 m profondeur. Les murs étaient collés dans intérieur du four et cuites à rouge sur 3-5 cm grosseur. Aussi sur la surface d'âtre était fait adhérer une couche de collage environ de 7-9 mm. L'âtre était pétrie sur 5 mm grosseur.

L'habitation n° 2 a été interceptée dans les sections est et central nord (orientée est-ouest). La surface des ses restes a été coupée dans la partie nord par la fosse d'hutte du Xe siècle après J. Ch. Les restes archéologiques trouvés entre 0,35 et 0,50 m profondeur, au-dessus du plancher non aménagé sont constitués de fragments de vaiselle en terre cuite et un grand nombre de morceaux en terre cuite qui gardent les empreintes des poutres avec le diamètre de 5,5 cm, ainsi que des verges dont a été construite cette habitation détruite d'un fort incendie.

https://biblioteca-digitala.ro

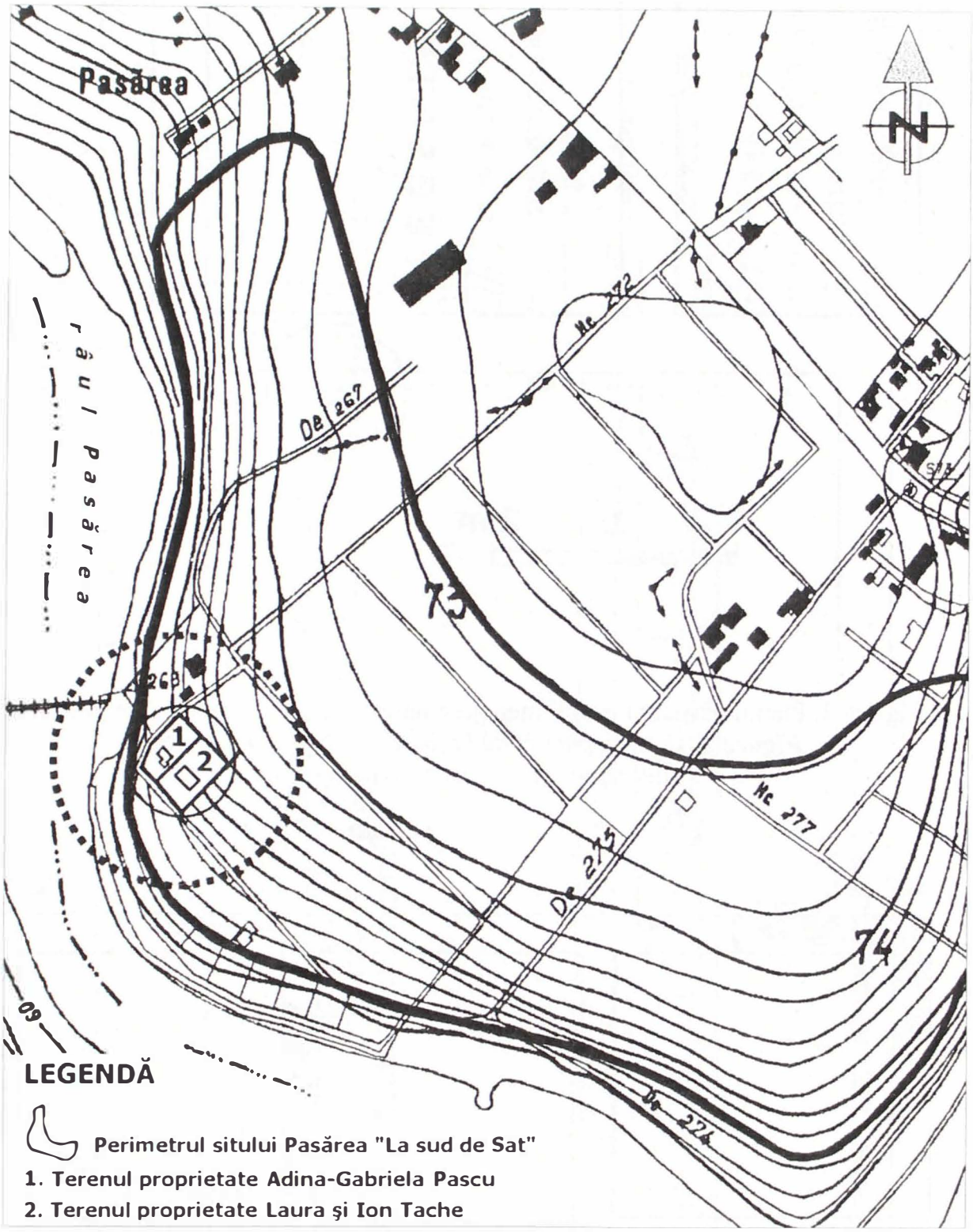

Figura 1. Plan cu încadrarea celor două loturi cercetate arheologic din strada Calea Bucureşti, nr. 35-36 pe suprafaţa sitului Pasărea „La sud de sat”.

Figure 1. *Plan avec l'intégration des deux parcelles de terre cherchées archéologique, situées dans la rue Calea Bucureşti, no 35-36, sur la surface du sit Pasărea „La sud de sat”.*

https://biblioteca-digitala.ro

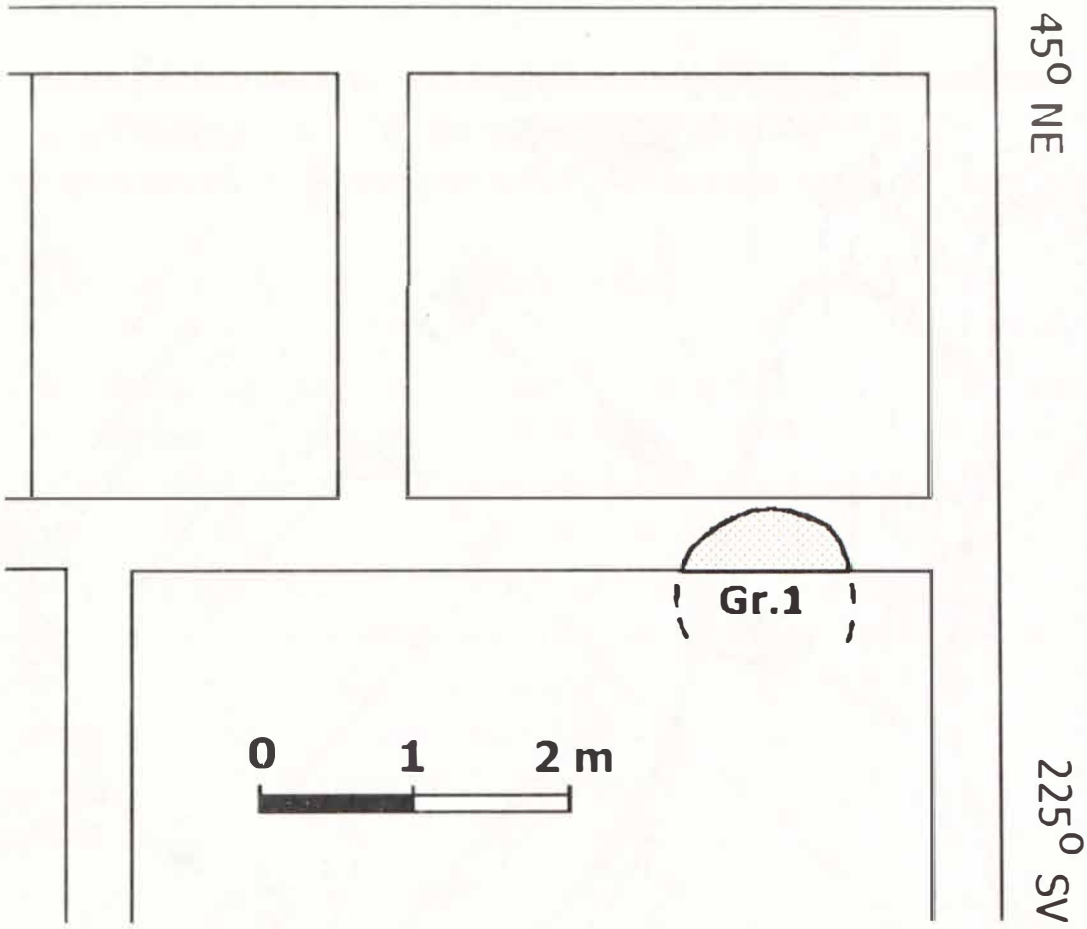

Figura 2. Planul parțial al gropii menajere hallstattiene interceptată pe lotul nr. 1.
Figure 2. *Lè plan partièl dè la fossè ménag r è hallstatti nnè intèrcèptéè sur la parcèllè dè tèrrè no 1.*

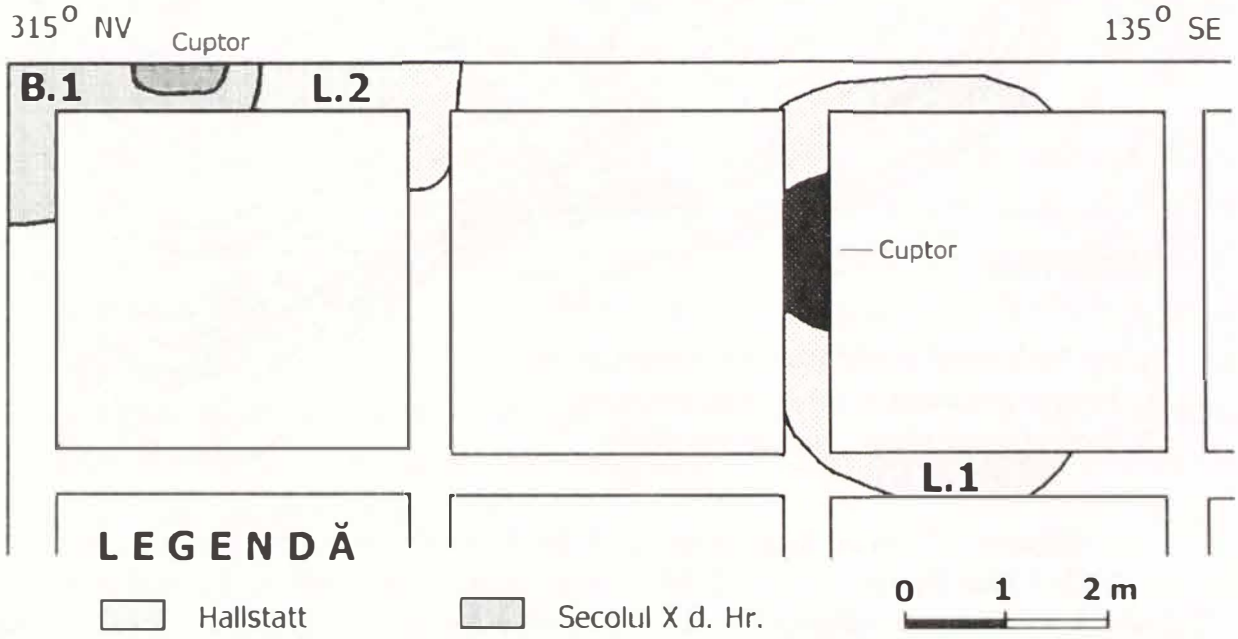

Figura 3. Planurile parțiale ale complexelor de locuire interceptate pe lotul nr. 2.
Figure 3. *Les plans partiels des complexes d'habitation interceptés sur la parcelle de terre no 2.*

https://biblioteca-digitala.ro

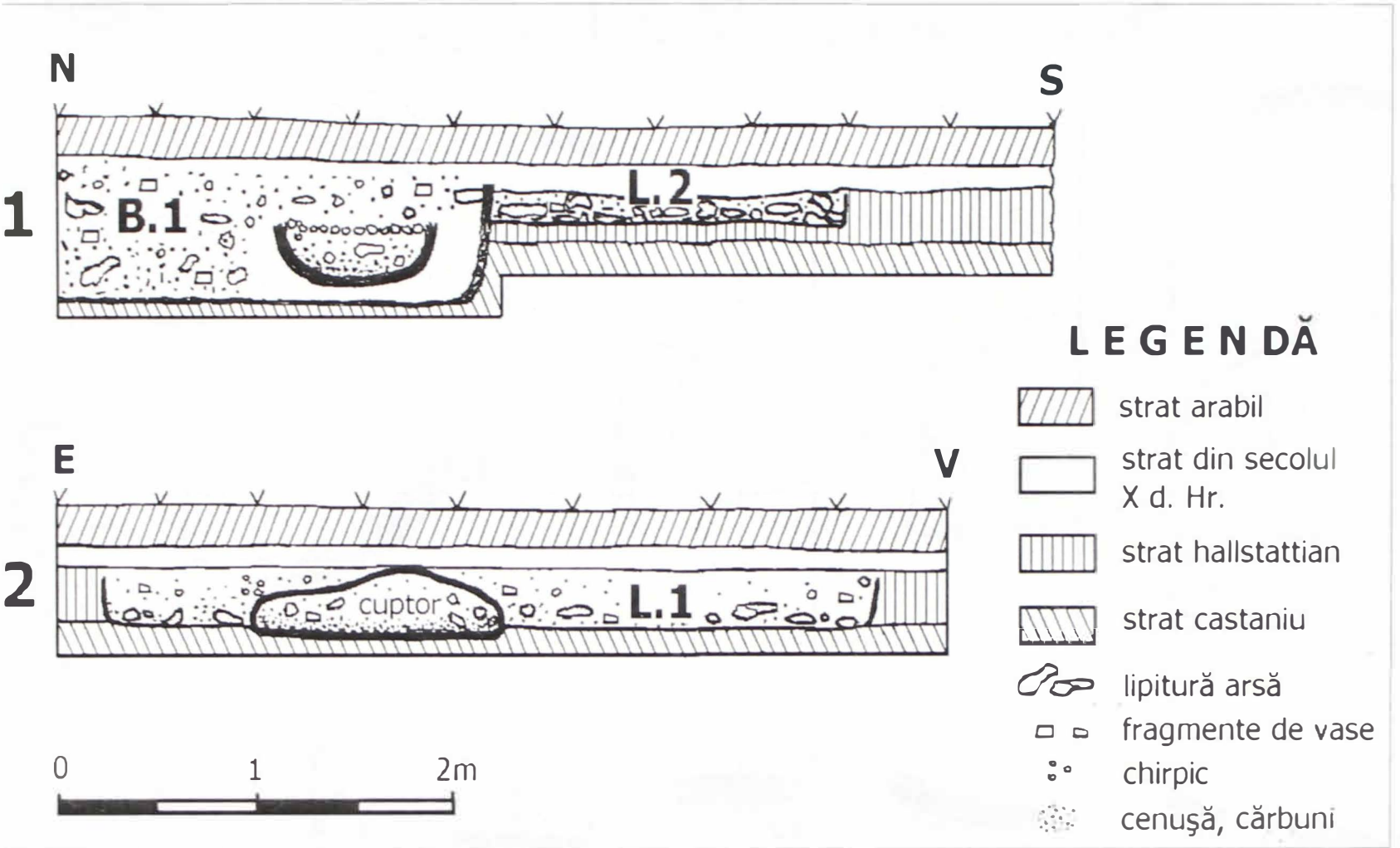

Figura 4. Profilele complexelor de locuire interceptate pe lotul nr. 2.
Figure 4. *Les profils des complexes d'habitation interceptés sur la parcelle de terre no 2.*

https://biblioteca-digitala.ro

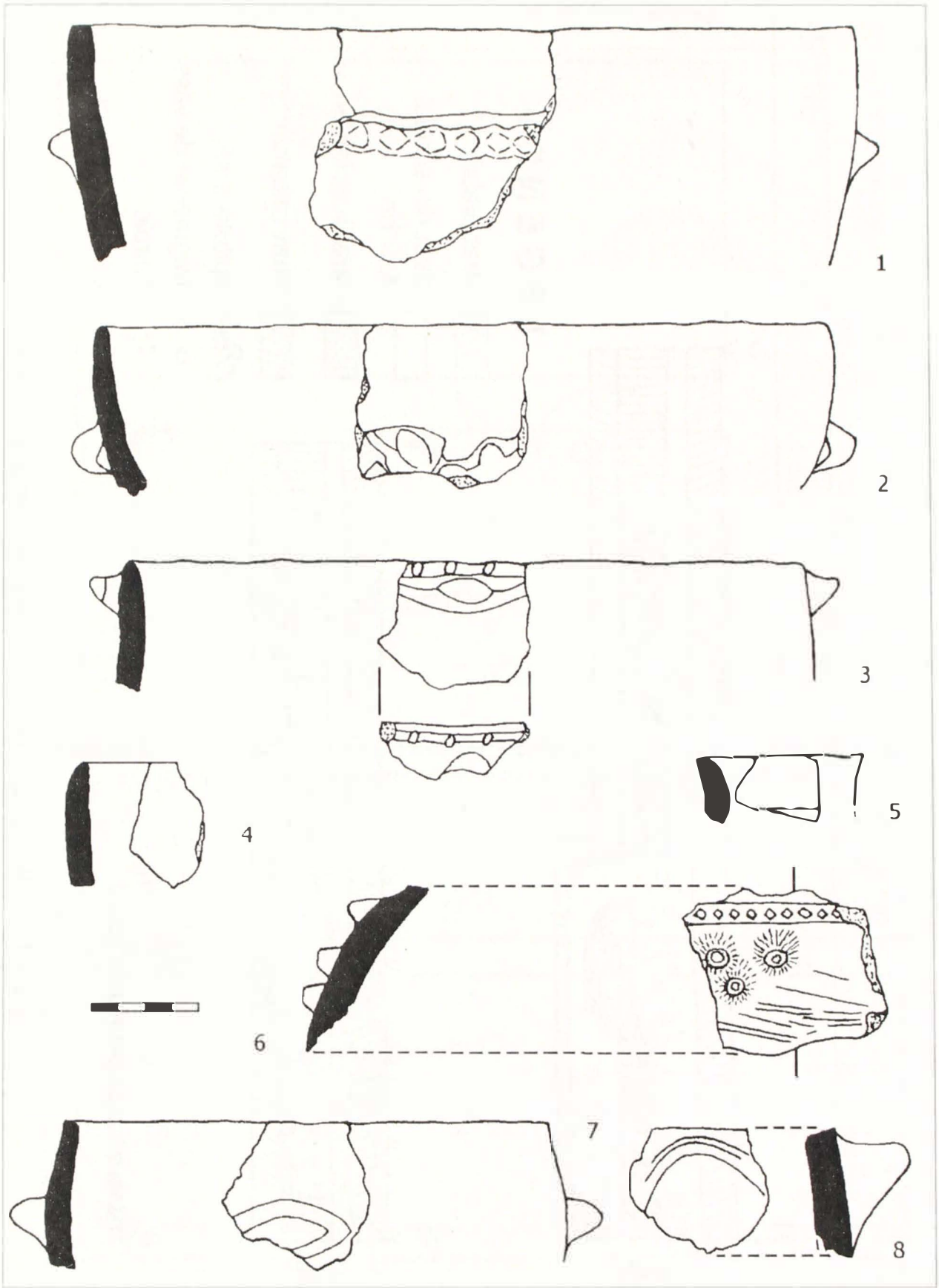

Figura 5. Ceramică hallstattiană găsită în secțiunile de pe lotul nr. 1.
Figure 5. *Céramique hallstattiènne trouvée dans les sections fouillées sur la parcelle de terre no 1.*

https://biblioteca-digitala.ro

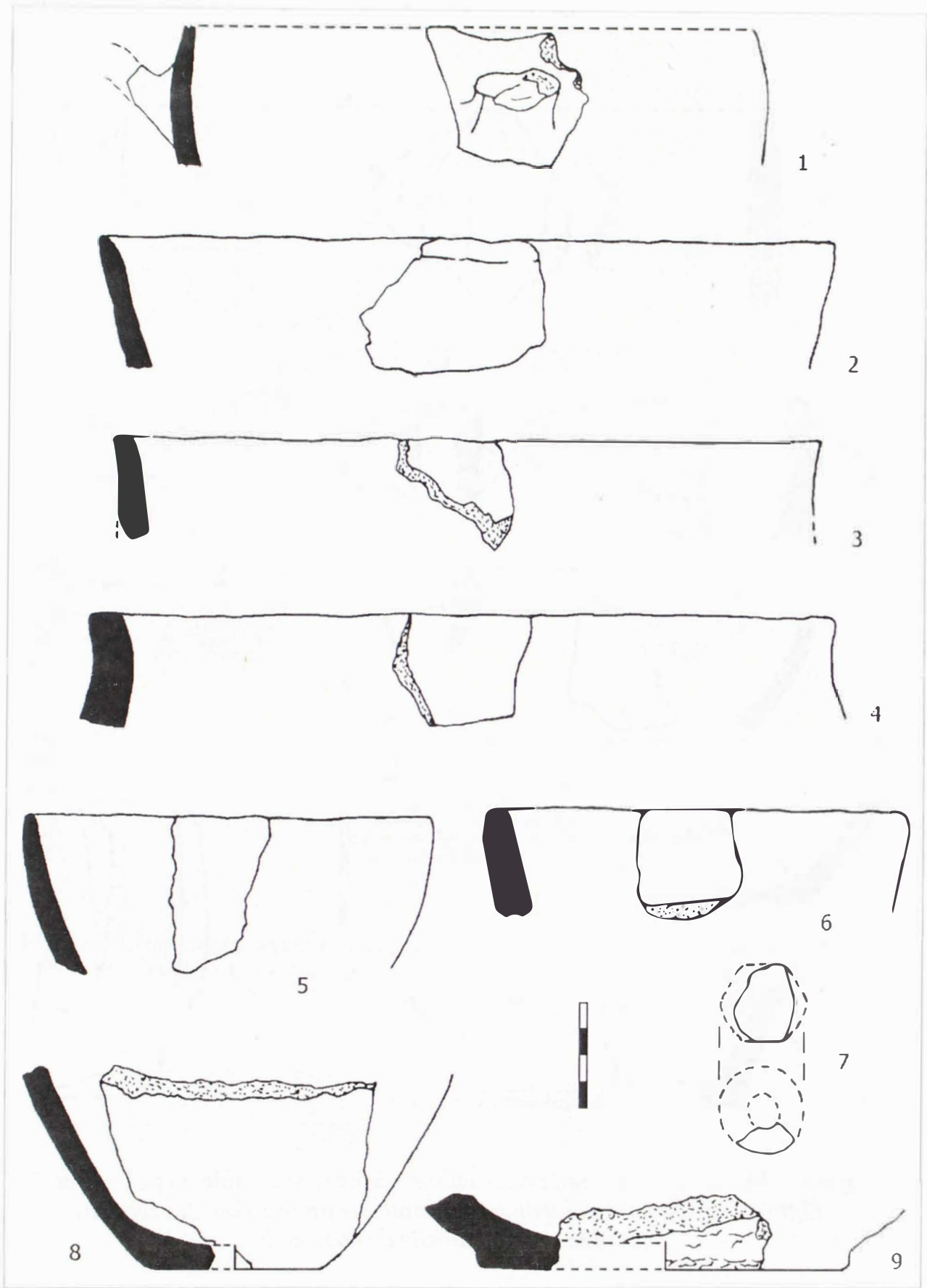

Figura 6. Ceramica hallstattiană găsită în secțiunile de pe lotul nr. 1.
Figure 6. *Céramique hallstattiènne découverte dans les sections fouillées sur la parcelle de terre no 1.*

https://biblioteca-digitala.ro

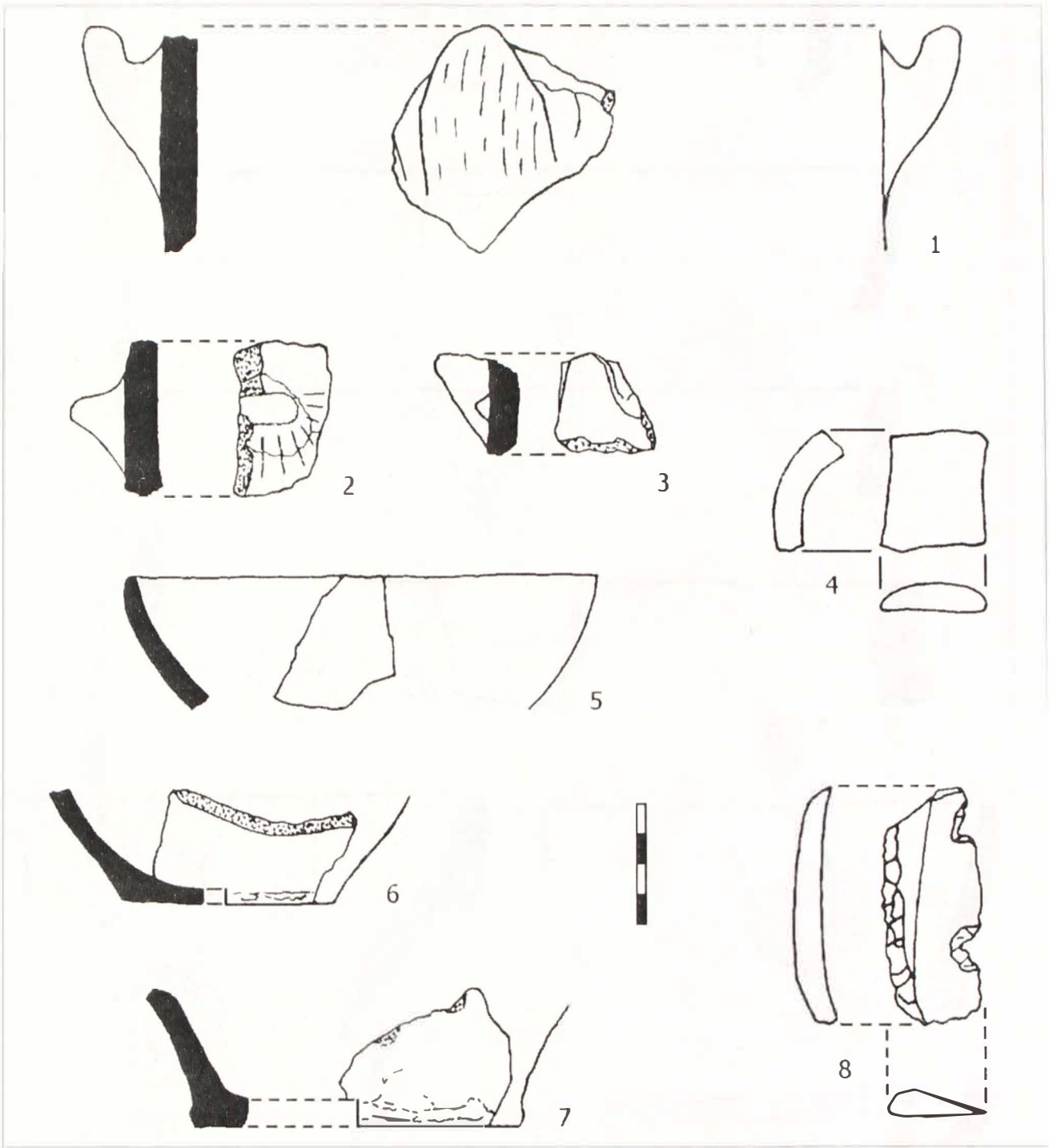

Figura 7. Materiale arheologice hallstattiene găsite în secțiunile de pe lotul nr. 2.
Figure 7. *Fragments céramiques hallstattiens trouvés dans les sections fouillées sur la parcelle de terre no 2.*

https://biblioteca-digitala.ro

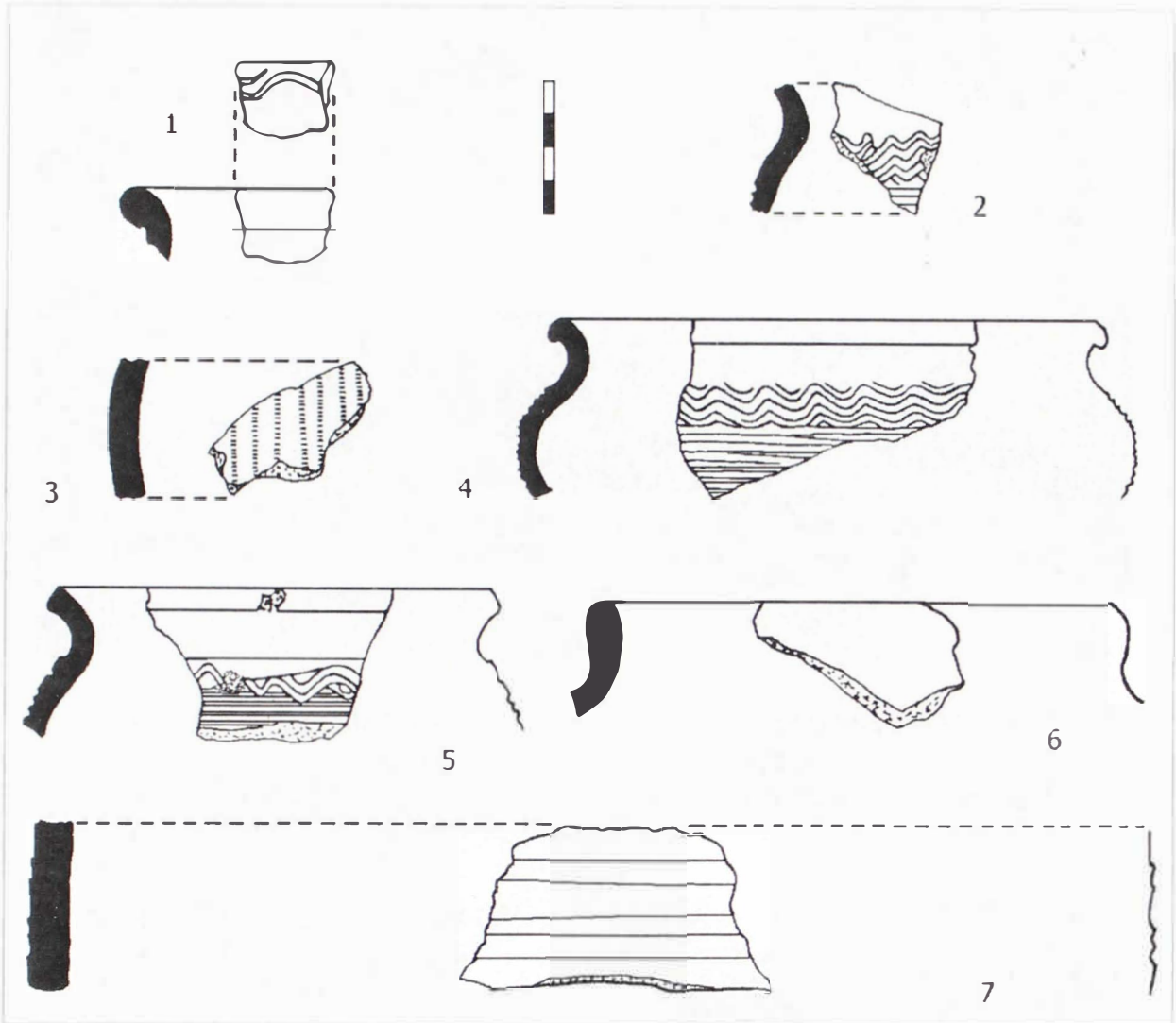

Figura 8. Fragmente ceramice din secolul X d. Hr. (1-2 lotul nr. 1; 3-7 lotul nr. 2).
Figure 8. *Fragments céramiques du Xe siècle après J. Ch.*
(1-2 la parcelle de terre no 1; 3-7 la parcelle de terre no 2).

https://biblioteca-digitala.ro

Figura 9. Grund şi profilul sudic al cuptorului hallstattian din L. 1 secţionat de un şanţ de fundaţie.
Figure 9. *Plan et le profil sud du four hallstattièn de l'habitation no 1 coupé par une section de fondation.*

Figura 10. Cuptorul hallstattian din L.1 (grund şi profilul nordic).
Figure 10. *Le four hallstattièn de l'habitation no 1 (plan et le profil nord).*

https://biblioteca-digitala.ro

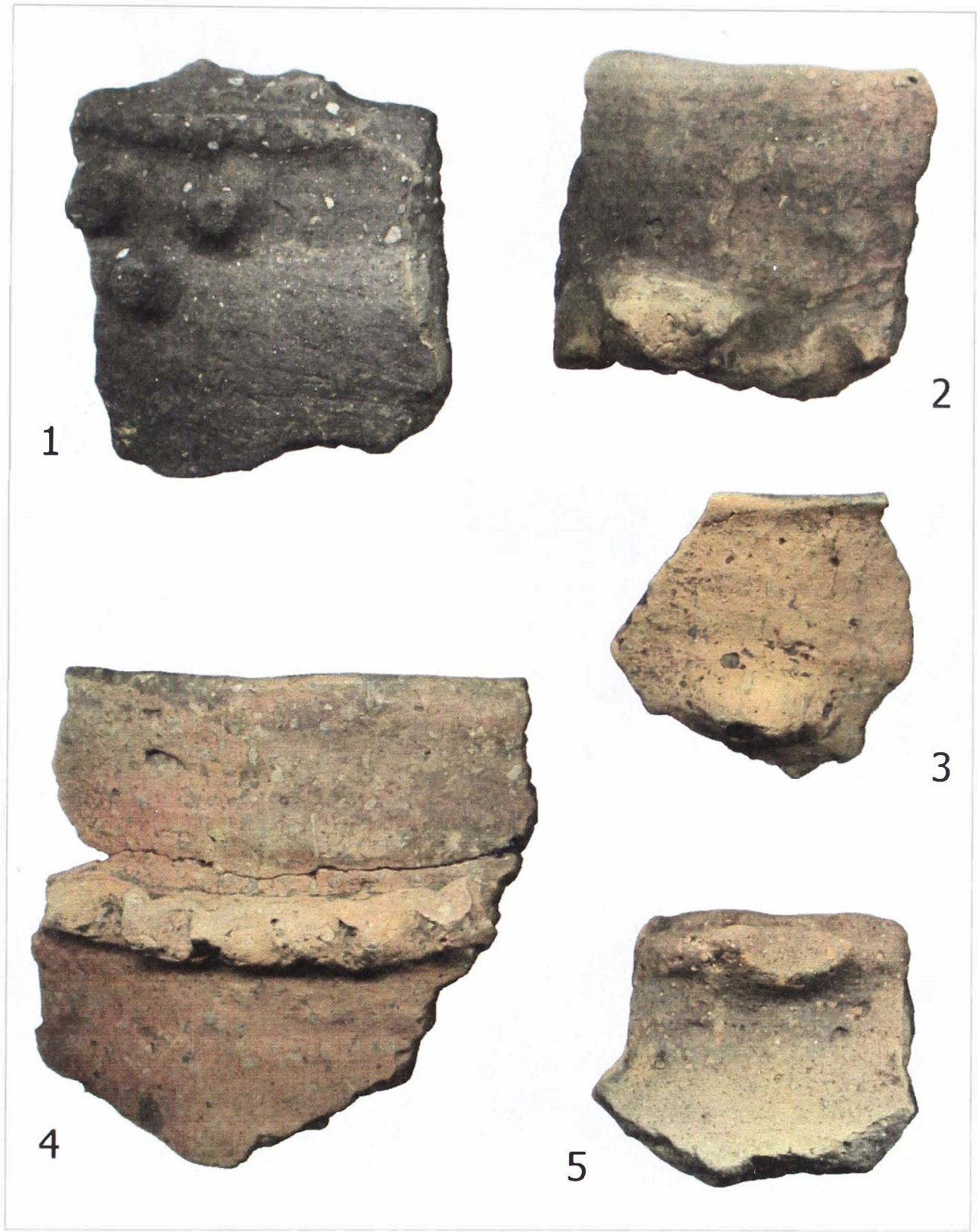

Figura 11. Fragmente ceramice hallstattiene de pe lotul 1.
Figure 11. *Fragments céramiques hallstattièns trouvés sur la parcelle de terre no 1.*

https://biblioteca-digitala.ro

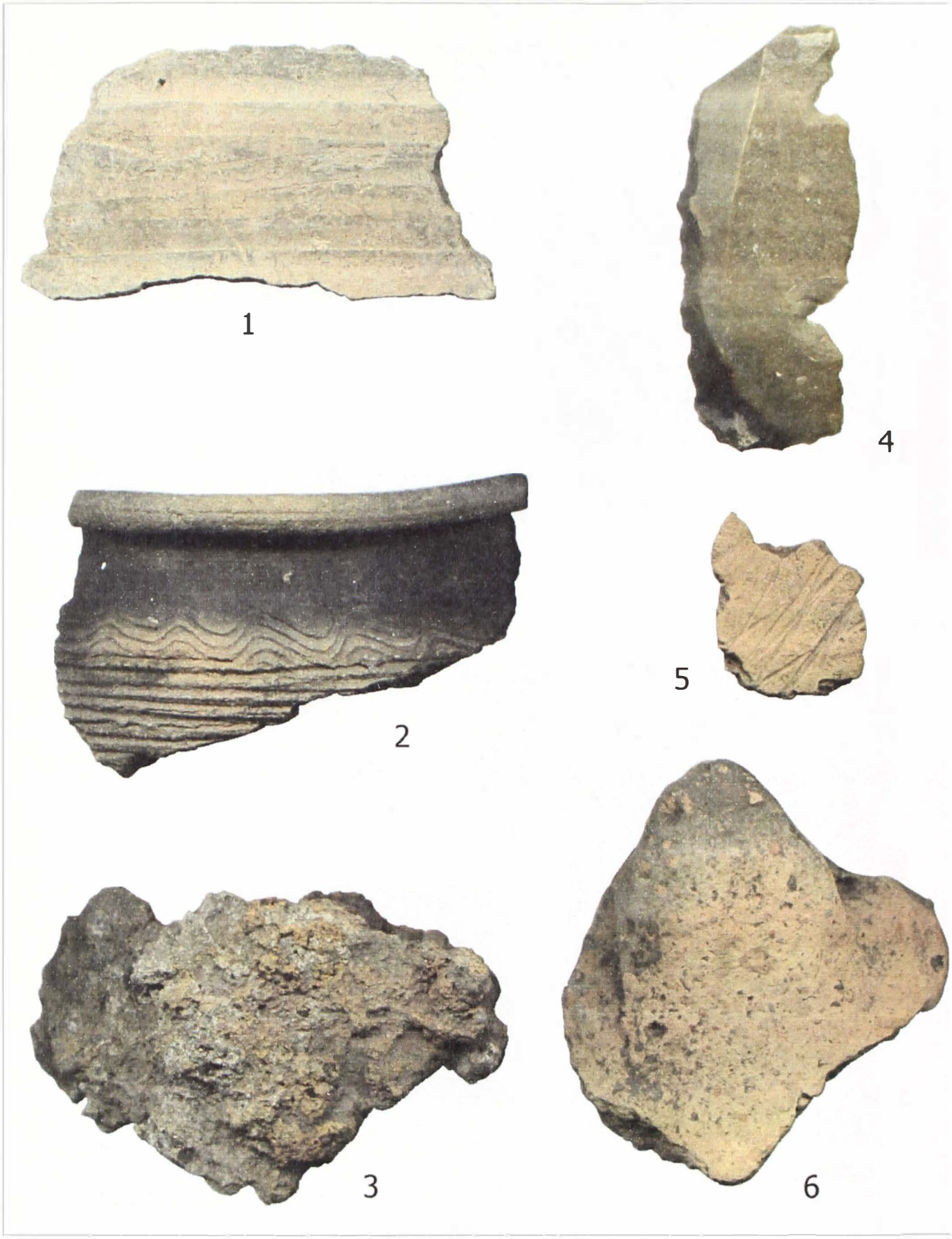

Figura 12. Materiale arheologice de pe lotul nr. 2:
1-3 din secolul X d. Hr.; 4-6 hallstattiene.
Figure 12. *Fragments archéologiques découverts sur la parcelle de terre no 2:*
1-3 du Xe siècle après J. Ch.; 4-6 hallstattiens.

https://biblioteca-digitala.ro